

"פורת יוסף" - מרכז רוחני

ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חמד ז"ל

רח' זבולון 37 גדרה

הדלקת הנר: 16:59

יציאת השבת: 17:55

עלון מס' 370
י"ח שבט ה'תשע"ה

יתרו

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"וְאֵת אֶתְנִי אֲשֶׁר שָׂמִיתִי בָּם וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה'"

אולם, תשובתו הושבה ריקם... הוא חש כי שערי שמים נסגרו בעדו, תפילותיו ובכיותיו נותרו תלויות באויר העולם. הוא הרגיש כי מן השמים מונעים בעדו את אפשרות המעבר, שכן, גם השתדלויותיו השונות שעשה בנידון הכתרו שוב ושוב בכשלון מחלט.

לאחר שהסתקמה המלחמה נודע לו החסד העצום שנעשה עמו בחסר ההענות לתפלתו. מבנה בית הסוהר השני, של שבויי המלחמה, הופצץ ונהרס כליל, ונקברו תחת הריסותיו כל סיכויי הצלת השבויים.

הפצצה זו היתה למעשה, טעות יד מכוונת משמים! של מטוס קרב השיך לבעלות הברית, וכן קבל את חייו במתנה...

כלומר: יתכן ואדם מתפלל, מפציר, בוכה ומתחנן לבוראו, אך למרות הכל, בקשתו אינה מתממשת. הוא מסתובב בעולם בתחושה קשה, בהרגשה שתפלתו לא נענתה. אולם אינו יודע כי באמת אי שמועת בקשתו, היא היא קבלתה והיענותה!

אוצרות התורה מתוך "שביל הזקב"

"וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֵת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ"

מעשה ביהודי שהתגורר בבִּרְסִיק, אֲשֶׁר הִיָּדַר עַד מְאֹד בְּקוּיִם מְצוֹת בִּיקוּר חוֹלִים, וְהִרְבֵּה לְבַקֵּר אֶת הַחוֹלִים. אוֹלָם מֵאַחַר שֶׁהָיָה מְאֵרִיךְ בְּבִיקוּר הַפֶּךָ לְטֶרַח.

בְּאֶחָד הַיָּמִים נִקְרָא אוֹתוֹ אֶדָם אֶל הַרֵב מְבִרְסִיק, שְׁאָמַר לוֹ: הַגְּמֹרָא אוֹמְרַת (בְּדָרִים לט:), שְׁכַל הַמְּבַקֵּר אֶת הַחוֹלָה נוֹטֵל אֶחָד מִשְׁשִׁים מִחֲלוּי, נִמְצָא, שְׁכַדִּי שִׁיקוּם הַחוֹלָה מִחֲלוּי, יֵשׁ לְאִפְשָׁר לְאַנְשִׁים רַבִּים לְבַקֵּר אוֹתוֹ, מִשּׁוּם כֵּךְ עַל כָּל מְבַקֵּר לְדַעַת, שְׁעָלָיו לְהַגְבִּיל אֶת זְכוֹן הַבִּיקוּר.

ומתוך האור

"אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם

וְאִשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי זְשָׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלָי"

מהות היהדות - כריתת ברית

כמו שבנשואין החתן אומר לכלה: "נבנה ביחד בית",

ופשוט שאם יהיו בבית, זה יסתכל על קיר אחד וזו על קיר אחר, אין כאן כלום - כך אם יהיו בארץ ישראל בלי תורה אין כאן מהות הקשר.

מתוך 'תפארת שמשון

לאם לא תכבד הוריה-

לא יכבדוך בנך.

הכלמב"ן זצ"ל

חז"ל למדונו

ש'לא תרצח'

היא אזהרה גם

לא להלבין פני

חבר ברבים,

ו'לא תגנב'

חל גם בשואל

ש'לא מדעת.

ומתוך האור

מאפה או תבשיל ממין דגן

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלישי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

הקובע סעודה על חמשת מיני

דגן (חטה, שעורה, כוסמין וולא 'כוסמת', שיפון ושיבולת שועל), מברך 'המוציא' וברכת המזון. וזה דווקא במאפה אבל בתבשיל כיוון שאינו מוגדר כ-'פת' לא שייך בו קביעת סעודה. לפיכך:

א. עיסה שנילושה אפילו במים בלבד ואף שבביליתה עבה ובישלה או טיגנה, כגון 'פריקסה', ברכתה 'מזונות' ולאחריה 'על המחיה', אפילו קבע סעודתו עליה.

ב. עיסה שנילושה אפילו במים בלבד ואף שבביליתה רכה, כגון 'לחוח', אם אפאה בתנור או אפילו במחבת בלא נזלים (ואף אם משח את המחבת במעט שמן), דינה כמו לחם גמור וברכתה 'המוציא'.

ג. כל מיני עוגות ועוגיות אפיוות, כגון עוגת שמרים, רוג'לך, בסקויטים, בורקס, בייגלה, ופלים, קרקרים, ברכתן 'מזונות' ואם קבע סעודתו עליהן ברכתן 'המוציא'. אבל סופגניות, פריקסה, זלאביא, ברכתן 'מזונות' אפי' קבע סעודתו עליהן, לפי שהן מטוגנות בשמן. וכן דין מקרונים ואטריות, לפי שהן מבושלים במים.

ד. לביבות שעושים ממצה כתושה או מלחם מפורה, שמערבים אותן בשמן או ביצים וכדומה ומבשלים או מטגנים אותן, ברכתן 'מזונות' ולאחריהן 'על המחיה' אפילו בקביעות סעודה.

ה. חתיכות לחם שבישלו בתוך מרק או טיגנו בשמן, אפילו אם אין להן תואר לחם כגון שטיגנו בביצים, אם החתיכות גדולות כזית, דין כלחם וברכתן 'המוציא'. ואם אינן כזית, אף שנדבקו על ידי הבישול, ברכתן 'מזונות' ולאחריהן 'על המחיה' ואפילו קבע סעודתו עליהן.

ו. אם לא בישל את חתיכות הלחם אלא שרה אותן במרק שבתוך הצלחת ואין בחתיכות כזית, אם יש בהן תואר לחם ברכתן 'המוציא' ואם אין בהן תואר לחם ברכתן 'מזונות'.

אדם שעשה חסד, ובמקום לומר לו "תודה רבה" קללו אותו, צריך להרגיש טוב יותר, שעכשיו מקים מצות חסד לשמה ממש.

ירושלמי פאה

עצה גדולה שיהא האדם פועל פעולות המביאות ספוק, וכגון לעסק בהסד עם הבריות, לשמח בני אדם, להאיר להם פנים, ללמוד עם חלש ממנו ולסייעו, כי ההסד עם הבריות מביא הרבה ספוק ושמחה, ובפרט מי שביכולתו ליתן צדקה ולהציל איש עני ואביון, בודאי שיש בכח זה כדי להוציא לגמרי מעצבונו, והוא בדוק ומנוסה.

ביס דרך

כיבוד אב ואם הוא מן הדברים שנופלים גם בעולם הזה וכמו שהאדם מתנהג עם הוריו, כך בניו יתנהגו עמו, וזה מהדברים שראים גם בזמננו.

ולכך שתי דגמאות. האחת - בזמן החזון איש זצ"ל, היה בבני ברק אחד שאמרו עליו שאינו מתנהג עם אביו כראוי. וכשאביו נפטר אחר כמה שבועות מת פתאום גם הבן והוא היה צעיר ובריא. ואמרו שאביו תבעו לדון.

ודגמא שניה, גם היום יש אחד שלא התנהג כשויה עם אביו בחייו ואחר כך יצאו בניו לתרבות רעה רח"ל.

וכן יש כאלו לרב והרופא לראות - רופאה. השי"ת יצילנו מכל זה.

ארחות יש

"כה תאמר לבית יעקב"

כתב רבנו יונה באגרת התשובה: תהא האשה זיהרה להתפלל ערב ולקר וצ'הרים, וכסוף תפילתה יהא עקר תחנוניה על בניה ובנותיה, שיהיו יראי שמים, ושיהיו בניה מצליחים בתורה, כי עקר זכותה של אשה לעולם הבא, שבניה עובדים להשם יתברך, ועושים רצונו ויראים אותו. וכשהיא בבית עולמה, ובניה יש בלבם יראת שמים ועוסקים בתורה ובמצות, נחשב לה הדבר הזה כאילו היא בחיים ועושה כל המצות, והיא במצלות עליונות לעולם הבא.

כפי שהעולם נוהג לומר: לפני בחירות, הקירות המדעות התלויות על הקירות מדברים אל העם. לאמר בחירות, העם מדבר אל הקירות...

ומתוך האור

תשומת הלב שאותה מעניק האדם לכל מעשה שהוא עושה בימי חייו, היא זו ההופכת אותו לאדם גדול.

הכנת יתרו בגדלות ה'

שאלה זו שאלתי פעם גר שהתגייר, ירא שמים אמיתי: "הגד נא לי" - שאלתי אותו - "לשם מה התגייר, מה חפשת ביהדות?" והוא ענה: "כשאני יהודי, אני יודע שאני מתפלל לאלקים אמת". מתוך 'תפארת שמשון'

אדם שהוא בריא בנפשו ובשכלו, והוא בעל מדות טובות, קל לו והוא יודע לדון לכף זכות, ומי שלהפך להפך.

הנהגות אהבת ישראל

אם האדם מנסה לעשות רע לאדם כלשהו, ידע שהוא עצמו יפגע תחלה. ואדם שמנסה להיטיב למישהו - הוא יטב תחלה.

מתוך ובמרחב בחיים